

Publicerad 2007-12-17 21:00 av Hoya

Jag tänder ett ljus

Det röda, det klara torra vinet.
Värmer, men inte som du, aldrig som du gjorde.
Men det skänker tröst, för tillfället.
Snart är flaskan slut, den tar slut.
Det gör inte regnet mot fönstret,
det fortsätter,
fortsätter smattra, hamra,
arbeta sig igenom glaset.
In till mig.
Kanske ser det att jag är ensam, vill trösta mig.
Kanske gillar det musiken som sakta och melodiskt omsveper.
Eller också vill det bara smaka vinet
innan det tar slut.

Ibland drack vi vin tillsammans du och jag,
då värmdes det oss, fast det egentligen inte behövdes.
En gång tog vi också slut, precis som mitt torra, röda.
När jag tänker på det önskar jag att jag hade köpt vitt istället,
det känns mindre som döden,
mindre som du,
som är borta.

Jag tänder ett ljus, för att man ska göra så.
Men om det någonsin har hjälpt någon, det vet jag inte.
Har ljus någonsin fört någon tillbaka?

Jag ställer ett i mitt fönster i alla fall,
för jag önskar att det gjorde det.
Och jag dricker upp mitt sista vin, känner hur det värmer en stund.
Sen blir det svalt, kallt och jag lägger mig för att sova.
Jag ser på ljuset i fönstret, det lyser upp dropparna på glaset.
Om du kommer inatt,
kan du väl släcka det innan du kryper ner och tar vinets plats?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hoya med Poeter.se id #10843 innehar upphovsrätten